

SĂPTĂMÂNA PATIMILOR

EDIȚIE SPECIALĂ A PAROHIEI „ȘERBAN VODĂ”
Anul 3 Nr. 2 (14) - 25 aprilie 2016

DENIA SFINTEI ȘI MARI MARȚI

IATĂ, MIRELE VINE! IEȘIȚI ÎNTRU ÎNTÂMPINAREA LUI!

Iar la miezul nopții s-a făcut strigare: „Iată, mirele vine! Ieșiți întru întâmpinarea lui!” (Matei 25, 6)

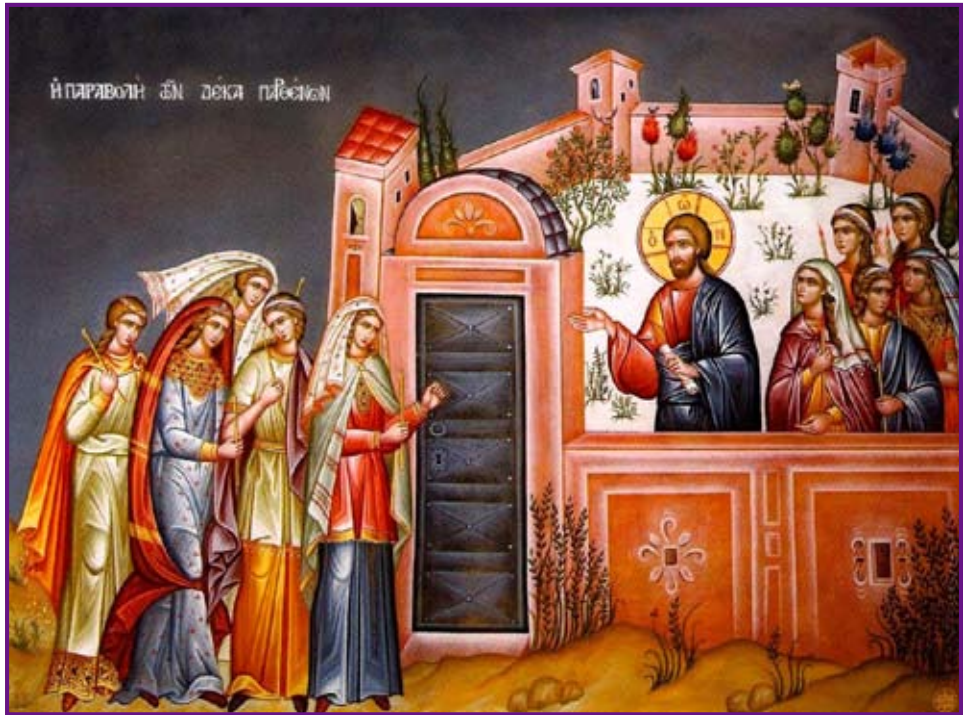
La Denia din Sfânta și Marea Marți, Biserica a rânduit să se facă pomenire de Pilda celor zece fecioare, pildă care aseamuește intrarea în viața veșnică cu o nuntă.

Pilda celor zece fecioare este un îndemn la priveghere, la trezvie, care e o vedere duhovnicească a lucrurilor dincolo de fața lor fizică. Privegherea este o vedere prin și dincolo de ceea ce se vede cu ochii fizici, este o vedere duhovnicească a sensurilor ultime ale existenței.

Mirele din această pildă nu este nimeni altcineva decât Hristos, Care va veni să judece viii și morții. Atunci, la nuntă, adică în Împărăția cerească, vor intra numai cei care, asemenea celor cinci fecioare înțelepte, vor avea candelile credinței aprinse cu untdelemnul milosteniei. Cei care nu au făcut milostenie, nu vor avea haină de nuntă și vor rămâne afară, chiar de ar fi împodobiți cu marea virtute a fecioriei: „Mire Hristoase, Care ești cu podoabă mai frumos decât oamenii, Care ne-ai chemat pe noi la ospățul cel duhovnicesc al nunții Tale, dezleagă-mă de chipul cel ticălos al greșalelor mele... și, împodobindu-mă cu frumoasa haină a slavei Tale, fă-mă împreună șezător luminat la masa împărăției Tale...”

Evanghelia aceasta, prin pilda celor zece fecioare, ne dăruiește o învățătură foarte profundă și semnificativă pentru viața creștină și pentru unitatea Bisericii. Două lucruri ne rețin atenția în mod deosebit: primul este candela, iar al doilea uleiul. Cinci fecioare au avut doar candela fără ulei, iar cinci fecioare au avut candela și ulei. Primele sunt cele ce aveau credință, dar fără fapte bune, iar celelalte cinci aveau deodată atât credință, cât și faptele bune. Ce semnificație are uleiul din candela? Candela este fecioria, iar untdelemnul este milostenia.

Cinci dintre fecioare au fost numite „înțelepte” pentru că s-au îngrijit din timp să agonisească untdelemnul milosteniei, pe când celelalte sunt numite „fără de minte” sau „nebune” pentru că, deși aveau virtutea fecioriei

„Iată mirele vine în miezul nopții și fericită este sluga pe care o va afla priveghind; iară nevrednic este iarăși pe carele va afla lenevindu-se. Vezi dar, suflete al meu, cu somnul să nu te îngreuezi, ca să nu te dai morții, și afară de împărăție să te încui. Ci te deșteaptă strigând: Sfânt, Sfânt, Sfânt ești Dumnezeu.” (Stihiră la Utrenie)

(aveau candelile pregătite), nu dobândiseră și milostenia, nu s-au îngrijit să cumpere untdelemnul curăției și al faptelor bune.

Aceste două tipuri de fecioare, unele cu candela fără ulei și celelate cu candela și ulei, semnifică două atitudini religioase. Candela cu ulei reprezintă evlavia însoțită de milostenie. Candela fără ulei reprezintă evlavia fără milostenie, spune Sf. Ioan Gură de Aur și Sinaxarul zilei din Triod. Există o mulțime de oameni foarte evlavioși, dar foarte zgârciți, adică nemilostivi. Acestea sunt candelile fără ulei, fără untdelemn.

Așadar, fecioria, pentru a fi mântuitoare, trebuie unită cu milostenia.

„Mari sunt aripile milosteniei, zice Sf. Ioan Gură de Aur, străbate văzduhul, trece de lună și de soare și de cetele cerești... și se oprește în fața tronului Dumnezeirii. Oricâte păcate vei face, milostenia atârnă mai greu decât ele”.

„Fecioria este un lucru așa de mare, că nici

unul din cei vechi n-au putut s-o păzească: nici Noe, nici Avraam, nici Iosif. Fecioria și disprețul morții erau virtuțile cele mai grele. Numai de la Hristos a înflorit floarea fecioriei. Și totuși, cele cinci fecioare fără milostenie au fost izgonite. Fecioria e focul, untdelemnul e milostenia; precum focul, tot așa și fecioria, dacă nu este unită cu milostenia se prăpădește” (Omilia despre pocăință).

E bine că în aceste zile ale Săptămânii Patimilor să avem viață curată, să avem deodată atât candela dreptei credințe, cât și untdelemnul curăției și al faptelor bune întru priveghere și rugăciune, întâmpinând astfel, la miezul nopții, pe Mirele Hristos. În acest înțeles, o cântare din Sfânta și Marea Marți ne îndeamnă zicând: „Împodobindu-ne sufletele că niște făclii luminoase, să intrăm împreună cu Mirele, care merge la nunta cea nesticăcioasă, mai înainte, până ce ușa nu se închide”.

Părintele Diacon Cristian Filiuță

RÂNDUIELI ÎN SĂPTĂMÂNA PATIMILOR

SFÂNȚA ȘI MAREA MĂRȚI

Pentru a primi și a simți cum se cuvine această negrăită bucurie a Ortodoxiei, trebuie să ne pregătim sufletește și trupește, asprind postul, cât ne stă în putință fiecăruia, și să participăm la slujbele speciale rânduite de Biserica noastră în această perioadă.

In Săptămâna Mare, Constituțiile Apostolice și Sfinții Părinți poruncesc să gustăm numai pâine, sare, legume și apă. Se dezleagă la untdelemn și vin numai în Sfânta și Marea Joi. În Vinerea și Sâmbăta Mare, dacă sănătatea îngăduie, nu se va gusta nimic până seara. Cine nu poate, va ține post după putere și potrivit sfatului duhovnicului.

În toate zilele săptămânii acestea se săvârșesc Deniile, slujbe specifice Postului Mare (de la slavonescul „vdenie” - priveghere sau slujbă nocturnă).

În Sfânta și Marea Joi, dimineața, se citesc Ceasurile al treilea, al șaselea și al nouălea, apoi Obednița și Vecernia unită cu Liturgia Sfântului Vasile cel Mare. La rânduiala Proskomidiei din această zi, preotul scoate încă un Sfânt Agneț, pentru împărțirea bolnavilor și a pruncilor din tot cursul anului. După Rugăciunea

amvonului, în unele mănăstiri și catedrale chiriarhale se obișnuiește să se săvârșească slujba spălării picioarelor, a cărei rânduială se găsește în Triod, care este o cutremurătoare evocare și actualizare a spălării picioarelor ucenicilor de către Mântuitorul Iisus Hristos. Tot în Sfânta și Marea Joi, seara, se săvârșește Denia celor 12 Evanghelii, numită în cărțile de cult „Slujba Înfricoșătoarelor Patimi”. Cuprinsul principal al deniei îl alcătuiesc cele 12 Evanghelii, care se citesc în tot cursul slujbei, iar Sfânta Cruce se scoate în mijlocul bisericii.

Ultima vineri din Postul Mare, Vinerea Patimilor, este ziua în care Hristos a fost răstignit și a murit pe cruce pentru răscumpărarea neamului omenesc de sub jugul păcatului strămoșesc, de aceea este zi de post negru. Se citesc Ceasurile împărătești, fiind o zi în care nu se

săvârșește Sfânta Liturghie. Preotul este îmbrăcat în toate veșmintele și atmosfera plină de tristețe se vede și din faptul că la această slujbă aproape că nu se cântă nimic. Ceasurile se citesc din mijlocul bisericii, în liniște profundă, tăcere și tristețe.

La Denia Sâmbetei celei Mari se scoate Sfântul Epitaf în mijlocul bisericii în sunet de clopot și la această slujbă credincioșii aduc flori, aprind lumânări și trec pe sub Sfântul Epitaf, - pe care este zugrăvită scena punerii în mormânt a Mântuitorului Iisus Hristos -, arătând prin aceasta că se fac următori Mântuitorului Hristos, murind împreună cu El, și trecând prin mormânt, ca să ajungă la Înviere și viață.

Denia de vineri seara reprezintă slujba înmormântării Domnului nostru Iisus Hristos, având un caracter funebru și, de aceea, frumoasele cântări ale Prohodului, cântări de jale pentru moartea și îngroparea Domnului, au loc în jurul Sfântului Epitaf. La această slujbă se cântă Binecuvântările Învierii și se face procesiunea înconjurării bisericii de către preoți și credincioși cu Sfântul Epitaf, iar această întregă rânduială simbolizează ducerea la groapă și înmormântarea trupului mort al Domnului. Se înconjoară biserica, astfel procedându-se la orice slujbă de prohodire a unui slujitor al Bisericii. După ocolirea bisericii, Sfântul Epitaf este așezat pe Sfânta Masă.

Prin cântarea duioasă, cunoscută aproape de toți, prin ritualul solemn al înconjurării bisericii cu Sfântul Epitaf, denia din Vinerea Mare este una dintre cele mai impresionante slujbe, fiind socotită „punctul culminant al creației liturgice ortodoxe.” (S. Bulgakov)

De sâmbăta dimineața, veșmintele preotului și acoperămintele bisericii se schimbă cu cele de culoare luminoasă, iar credincioșii finalizează pregătirile pentru sărbătoarea cea mare, Învierea Domnului. ❖

Doamne-n săptămâna asta

Doamne-n săptămâna asta, grea a patimilor Tale
fă să-Ți suferim alături, când Tu sui a Crucii cale
Să simțim și noi cum Crucea ne apasă și ne doare
Să simțim cum arde biciul peste sânge și sudoare.

Doamne, să-Ți simțim alături fiecare lovitură
să răbdăm aceeași hulă și batjocoră și ură,
să plătim cu-aceleași lacrimi și cu-aceleași sânge toate
să simți și Tu, că ne doare, c-am trăit cândva-n păcate.

Doamne, ia-mă și pe mine să-mi pun umărul sub Cruce,
măcar partea mea de vină, să-Ți ajut să mi-o pot duce
măcar sarcina mea, Doamne, să m-apeșe și pe mine,
e de ajuns câți ani din viață, ți-am făcut numai rușine.

Sus, pe Golgota Iisuse, când pe Cruce-au să Te-ntindă
fă și firea mea cea veche, răstignirea s-o cuprindă,
și privindu-Ți agonia s-o văd și pe ea cum moare
Tu să te cobori de-acolo, dar ea-n veci să nu coboare.

Iar în clipa Învierii, piatra când se dă-ntr-o parte,
să se vadă că din groapă, ai ieșit fără de moarte
Sfintele Mironosițe și-ai Tăi ucenici să vadă
și-ale mele semne alături, și-nvierea mea s-o creadă.

Atunci știu că și-n a doua fericită Înviere
aș veni și eu cu Tine, în mărire și putere,
că dac-am rădat alături în batjocori și rușine
vom fi alături și-n mărire, să împărțim cu Tine.

Traian Dorz

TAINA SFINTEI ÎMPĂRTĂȘANII

SFÂNȚA ȘI MAREEA MĂRȚI

Sfânta Împărtășanie este de mare folos omului, dacă se împărtășește cu adevărat cu credință, cu pregătire și cu dezlegarea duhovnicului. Că cel ce se apropie cu nevrednicie, osândă își ia, că foc este care arde pe cei nevrednici - ai văzut ce spune în rugăciunile dinainte de împărtășanie.

Cine se poate împărtăși?

Cine are viață curată, neprihănită; cine are știința gândului său curată, cine nu are impedimente canonice și este dezlegat de duhovnic, poate să se împărtășească, iar cine nu este mărturisit și dezlegat de duhovnic și n-a făcut canonul dat, nici nu se poate apropia de împărtășanie. Că și o dată în an de se va împărtăși, ca Iuda este, care o dată s-a împărtășit și a intrat satana în el și L-a vândut pe Domnul.

Iar dacă s-a curățit și s-a pregătit după rânduiala canonică a Bisericii lui Hristos prin mărturisire, și a făcut canonul convenit, să se apropie cu frică și cutremur.

Când să ne împărtășim?

Copiii cei nevinovați până la vârsta de cinci ani, este bine să-i împărtășiți, dacă se poate, și în fiecare Duminică. Iar copiii de 6 - 7 ani mai ales acum, este bine să fie spovediți și apoi împărtășiți, că astăzi copiii văd și aud multe sminteli, în casă, la televizor și peste tot, nefiind supravegheați de părinți.

La fel și despre cei bătrâni și bolnavi zice Sfântul Simeon al Tesalonicului: „Cei bătrâni și bolnavi, care nu au impedimente canonice, este bine să se împărtășească mai des și în sărbătorile mari”.

Sfântul Simeon al Tesalonicului zice că o dată la patruzeci de zile fiecare să se pregătească și să se împărtășească, dacă n-are vreo oprire canonică. În caz de moarte, dacă vezi că omul este gata, îi dai împărtășania. Nu-l mai poți opri în caz de moarte; iar dacă nu moare și mai trăiește, face în continuare canonul dat. Așa să știți.

Cele cinci feluri de împărtășire

Ne putem împărtăși cu adevărat în cinci feluri, în Biserica lui Hristos.

Prima împărtășire și cea mai importantă este cea cu Trupul și Sângele Domnului.

A doua cale de împărtășire, după Marele Vasile, este împărtășirea duhovnicească pe calea rugăciunii celei gânditoare a inimii. Poți să vii în biserică și chiar dacă ești oprit de preot să te împărtășești pe câțiva ani, te poți împărtăși de o mie de ori pe zi și mai mult, pe altă cale, pe calea rugăciunii. Dacă vii în biserică și zici rugăciunea „Doamne Iisuse Hristoae, Fiul lui Dumnezeu, miluiește-mă pe mine

Și astăzi ne vom bucura de sfaturile duhovnicești ale părintelui Cleopa Ilie, unul din marii duhovnici ai României, care cu meșteșug a îndrumat pe calea cea bineplăcută lui Hristos mii de suflete, a vindecat rănilor păcatului și a luminat credința cea adevărată a pelerinilor ce-l căutau zilnic la chilia sa din Mănăstirea Sihăstria.

păcătosul”, cu toată inima, de câte ori ai suspinat după numele lui Iisus, de atâtea ori te-ai împărtășit, ca și cel ce a luat cu lingurița Sfintele Taine.

Al treilea fel de împărtășire este pe calea lucrării poruncilor lui Hristos. Mântuitorul a spus să postim, ne-a arătat cum să postim; a zis să ne rugăm, ne-a arătat cum să ne rugăm; a spus să primim pe cel străin, să adăpăm pe cel însetat, să hrănim pe cel flămând, să cercetăm pe cei închiși și să iertăm pe cei ce ne greșesc.

Auzi ce spune dumnezeiescul Maxim în Filocalie: „Hristos stă ascuns în poruncile Sale. Cine face o poruncă îl primește pe Hristos. Și nu numai pe Hristos, ci toată Sfânta Treime”. Și auzi ce spune Scriptura: Cel ce Mă iubește pe Mine și are poruncile Mele, și le păzește pe ele, Eu și Tatăl vom veni și lăcaș la dânsul vom face.

A patra împărtășire este prin auz. Cum? Eu sunt oprit de preot pe atâtea ani de la împărtășire. Dar merg la biserică și ascult cu evlavie Sfânta Liturghie, Apostolul, Evanghelia, Heruvicul, Axionul, și predica preotului. Dacă ascult cu evlavie cuvântul Domnului, de câte ori am luat un înțeles duhovnicesc prin auz, de atâtea ori m-am împărtășit cu Hristos.

Și Apostolul spune clar: Credința vine prin auz și auzul prin cuvântul lui Dumnezeu.

Tu poate, dacă nu te-ai pregătit bine, spre osândă primești Sfânta Împărtășanie,

iar eu, dacă stau cu credință, ca vameșul, în Biserică și ascult cu evlavie slujba, mă împărtășesc prin urechi.

Al cincilea fel de împărtășire este pe calea miridelor, a părțicelelor ce se scot pentru noi la Sfânta Liturghie. De aceea nu putem pune la Sfânta Liturghie pe cei bețiivi, pe cei ce înjură, pe cei ce trăiesc necununați, pe sectari, pe cei ce se sinucid. Pentru că acea părțică care se scoate, reprezintă fața aceluia suflet.

Aceste părțicele se sfințesc la Sfânta Epicleză, prin invocarea Duhului Sfânt și, la sfârșitul slujbei, după ce s-a pus în potir partea cu Iisus, și se zic cuvintele: „Plinirea paharului credinței Duhului Sfânt”, apoi se pun și părțicelele ce se scot pentru credincioși. În dumnezeiescul Sânge din Sfântul Potir este Trupul și Sângele lui Hristos viu. Din prescura a patra se scot părțicele pentru vii, din a cincea pentru morți și le trage în Sfântul Potir. Din aceste părțicele ca făina, ce s-au adăpat cu dumnezeiescul Sânge în Potir, atâtea mii și milioane de suflete au primit împărtășirea și comuniunea direct cu Iisus Hristos, cu Trupul și Sângele Lui.

Acestea patru din urmă sunt căi de împărtășire, pe calea lucrării faptelor bune, dar nu înlocuiesc pe cea dintâi. Numai o împărtășire temporară și în caz de ceva, tot trebuie să se împărtășească cu Trupul și Sângele Domnului, cu Preacuratele Taine. ❖

SĂRBĂTOAREA ÎNVIERII DOMNULUI READUCE PELERINII LA MĂNĂSTIREA SIRIANĂ DE LA MAALOULA

SFÂNȚA ȘI MAREEA MĂRȚI

Maaloula, un sat de munte situat la 60 de kilometri nord-est de Damasc, este unul dintre foarte puținele locuri din lume în care oamenii încă mai vorbesc limba aramaică – limba Domnului Iisus Hristos.

Inscripțiile din peșterile din munte confirmă faptul că aici a fost unul dintre cele mai vechi centre ale creștinismului. Satul este înconjurat de mai multe mănăstiri, cea mai veche fiind aceea închinată Sfintei Tecla, prima mucenică creștină.

În această zonă este o tradiție foarte interesantă. Femeile musulmane care nu pot avea copii merg de se închină Sfintei. Li se face o rugăciune de către preotul greco-ortodox și minunea se întâmplă. Vin și bărbații musulmani cu femeile, dar ei rămân lângă zidul bisericii, rugându-se. Deir Mar Takla, așa cum o numesc musulmanii, este locul păcii între creștini și musulmani.

Sau a fost, până în dimineața zilei de 20 septembrie 2013, când în sat a intrat un corp de soldați mujahedini din așa numită Armata Siriană Liberă. Potrivit Al Jazeera.com, acești soldați au început să tragă în crucile de pe biserica Sfintei Tecla și să strige: „Suntem

Frontul Al-Nusra și am venit pentru a vă face viață mizerabilă, cruciaților!”

Într-un interviu pentru Christian Post, Adnan Nasralla (62 de ani) a declarat că miercuri dimineață a auzit o explozie care a distrus poarta cetății. „După aceea, am văzut oameni în bandaje pe care era scris „al-Nusra”, iar soldații au împușcat înspre crucile ce se ridicau deasupra bisericilor și mănăstirilor. Apoi, mujahedinii au amenințat cu un pistol pe un creștin ortodox, obligându-l să declare că se convertește la islam”. În doar câteva zile, localitatea a fost cucerită, fiind ruptă de realitatea zilei. Timp de aproape doi ani nu s-a știut nimic despre soarta creștinilor din Maaloula.

În Săptămâna Sfințelor Pătimiri a anului 2014, orașul a fost eliberat de către forțele guvernamentale siriene. Imaginile prezentate erau terifiante: moloz și dărâmături, indiferent dacă ne referim la biserici ortodoxe, siroiacobite, moschei sau școli.

Potrivit comunicatului oficial al Ministerului Apărării Naționale din Siria „armata siriană a recucerit orașul Maaloula, împreună cu satele Sarkha și Jibbeh din apropiere. Armata a preluat controlul deplin, restabilind securitatea și stabilitatea în zonă”.

Cu toate acestea, creștinii nu au avut curajul să se reîntorcă acasă. Doar maicile de la Mănăstirea Sfintei Tecla au ținut candela Ortodoxiei aprinsă. La început de aprilie 2016, primarul Joseph Saadah a declarat pentru BBC Middle East că, în preajma sărbătorilor Pascale ce urmează a fi celebrate, se vor organiza primele pelerinaje la Mănăstirea Sfintei Tecla, autoritățile siriene garantând securitatea zonei. (Nicolae Pintilie / doxologia.ro)

(n.r. - Fotografii din anul 2009, când părintele Dinu cu un grup de pelerini din parohia Șerban Vodă a ajuns la Mănăstirea Sfintei Tecla; în a doua fotografie părintele este cu maica stareță, ce a fost și ea răpită, cu alte 11 maici, în anul 2013!) ♦

Lumină și culoare

În Biserica Ortodoxă, alegerea culorilor veșmintelor preoților și a ierarhilor nu este întâmplătoare. Fie că este vorba de alb, mov sau negru, fie verde, albastru, roșu sau auriu, ochii noștri sunt chemați să participe la jocul de lumină și culoare din spațiul bisericii. În funcție de sărbători și posturi, aceste culori se schimbă, regăsindu-se în acoperămintele care împodobesc biserica și la veșmintele preotului. Fiecare culoare are simbolismul ei și ne ajută să ne transpunem în duhul sărbătorii.

Astfel: albul este folosit de Paști și de Schimbarea la Față a Mântuitorului; negru sau mov pentru Postul Mare, fiind culori de doliu și pocăință; verde pentru Intrarea Domnului în Ierusalim (Floriile), Pogorârea Duhului Sfânt (Cincizecime) și praznicul Sfintei Treimi; albastru pentru praznicele Maicii Domnului și ale Sfinților Îngeri; roșu pentru Nașterea Domnului, Înălțarea Sfintei Cruci și sărbătorile Sfinților Mucenici; auriu pentru praznicele Mântuitorului, ale Sfinților Apostoli și ale Sfinților Ierarhi ♦

PROGRAMUL BISERICII ȘERBAN VODĂ ÎN PERIOADA 25 APRILIE - 1 MAI 2016

ZIUA	ORA	SLUJBE/activități
Marți 26 aprilie	08 ⁰⁰ -10 ⁰⁰	Spovedanie
	18 ⁰⁰ -20 ⁰⁰	Denie / Utrenia zilei de miercuri
Miercuri 27 aprilie	08 ⁰⁰ -10 ⁰⁰	Spovedanie
	18 ⁰⁰ -20 ⁰⁰	Denie / Utrenia zilei de joi
Joi 28 aprilie	07 ³⁰ -09 ³⁰	Sfânta Liturghie
	18 ⁰⁰ -21 ⁰⁰	Denia celor 12 Evanghelii / Utrenia zilei de vineri
Vineri 29 aprilie	10 ⁰⁰ -18 ⁰⁰	Scoaterea Sfântului Epitaf și trecerea pe sub Sfânta Masă
	18 ⁰⁰ -20 ⁰⁰	Denia Prohodului Domnului / Utrenia Sâmbetei Mari
	20 ⁰⁰ -21 ⁰⁰	Procesiune în jurul bisericii
Sâmbătă 30 aprilie	07 ³⁰ -09 ³⁰	Sfânta Liturghie
	08 ⁰⁰ -19 ⁰⁰	Pregătirea Sfântului Paști / Curățenie în biserică
	23 ³⁰	Canonul Sâmbetei celei Mari
Duminică 1 mai	00 ⁰⁰ -01 ⁰⁰	Slujba Învierii Domnului - Veniți de luați lumină!
	01 ⁰⁰ -03 ⁰⁰	Sfânta Liturghie
	12 ⁰⁰ -13 ⁰⁰	Vecernia Paștilor – „A doua Înviere”

CONTRIBUȚIA ENORIAȘILOR PAROHIEI ȘERBAN VODĂ PENTRU ANUL 2016 A FOST STABILITĂ LA 100 LEI